

[Lilli Gyldenkilde]

somheder i landet, men det er jo mindst talt ikke det problem, vi står mest i; det må man vel sige. Det er jo ikke sådan, at man i øjeblikket står på nakken af hinanden for at lave virksomheder i Danmark, på trods af at virksomhederne har fået megen hjælp gennem de seneste år, dels med virksomhedsskattens nedsættelse, dels ved, at arbejdsgiverne stort set ikke betaler arbejdsgiverafgifter her i landet, set i forhold til de lande, vi i øvrigt konkurrerer med.

Men jeg vil da heller ikke undlade at sige ved denne lejlighed, at det kommer vi da også til at tale om her fra denne talerstol, inden vi får set os om, for den slags er jo på bedding. Vi kan da ikke leve i Danmark, som om vi levede i atten hundrede og hvidkål på disse områder, hvor lønmodtagerne er så dårligt stillet, at de nærmest skal gå som en slags løsarbejdere. Den går ikke.

Det viser sig jo også, når der trods den sammensætning, Folketinget har, har kunnet vedtages en dagsorden den 28. januar 1992, hvor dele af de ting, der står i det beslutningsforslag, jeg her er ordfører for, faktisk bliver en realitet. Det er pålagt arbejdsministeren at komme med forslag til det, og jeg vil godt lige sige, at når jeg ikke trak det forslag, som vi nu behandler, selv om dele af det faktisk var blevet vedtaget, så er det, fordi jeg ville have denne diskussion. SF ønsker, at vi får den diskussion med jævne mellemrum, for vi bliver nødt til at se i øjnene, at vi skal videre ad de veje. Og det vil vi også komme.

Forslaget har jo i dag fået en lidt hård medfart. Jeg er i det mindste glad for, at Socialdemokratiet er enigt i, at vi godt kan lovgive på disse områder. Jeg synes også, det ville være fint, hvis man ville arbejde hårdere for det under overenskomstforhandlingerne. Lad os bare sige det også, for det er vigtigt, at vi kommer videre; det vigtige er ikke, om det bliver her eller dér, man klarer det. Og dér synes jeg faktisk, at de partier, som tager afstand fra forslaget, jo egentlig gør det, at de skubber det hen og siger, at det er noget, aftaleparterne selv skal tage stilling til – vel vidende, at det ikke kommer igennem derude, sådan som tingene ser ud i øjeblikket. Og så sker der altså ingenting.

Men jeg ser med fortrøstning frem til, at det ikke varer så mange år, før det er arbejdsmini-

steren, der står her på talerstolen og kommer med forslag, der ligner det her, for det vil han blive tvunget til – måske ikke af danske lovgivere, måske ikke af danske lønmodtagere, men fra anden side.

Glønborg (KRF):

Jeg forstår selvfølgelig godt, at fru Lilli Gyldenkilde er lidt skuffet over modtagelsen. Jeg må for mit eget vedkommende sige, at nu kan jeg klare mig med en kort bemærkning, og dér vil jeg så lige sige et par ord. Jeg var så letsindig at løbe et lille ærinde, inden det var min tur, og så var der to partier før mig, som ikke tog ordet, og derfor var jeg ikke herinde, da det var min tur.

Fra Kristeligt Folkepartis side vil vi da gerne tilslutte os SF's ønske om at sikre tryghed i ansættelsen og rimelige varsler osv., så intentionen kan vi da dele fuldt ud, målsætningen kan vi dele. Men vi er bare nødt til at konstatere, at skal der overhovedet være muligheder for ansættelser, er man altså også nødt til at give virksomhederne rimelige vilkår at arbejde under, og når fru Lilli Gyldenkilde efterlyser bestemmelser om det her og varsler, at de kommer jo nok fra EF, så vil jeg da gøre opmærksom på, at vi har da heldigvis bestemmelser vedrørende varsling. Det er jo ikke en hel jungle, vi lever i i dette land. Jeg er da også sikker på, at der kommer noget fra EF, men lad os så tage den ligestilling mellem danske virksomheder og virksomhederne i andre EF-lande, som bliver resultatet af dette.

Derfor må jeg nok som kort betragtning og uden at skulle tilføre yderligere argumenter, for der er nævnt en lang række fra ordførernes side, sige, at ærlig talt mener jeg, at SF skyder over målet med den beskrivelse, man har lavet her. Jeg mener simpelt hen, man er gået for vidt, og derved kommer man til at gøre dem, man gerne vil hjælpe, en bjørnetjeneste, og det var vel egentlig ikke hensigten.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

I sin iver efter at fokusere på de mange ledige og dem, der bliver fyret, synes jeg fru Lilli Gyldenkilde under sin svarrunde kom til at sige noget, som jeg går ud fra var en fortalelse, og det er det, jeg gerne vil have på plads.